

Авва Герасим отишъл при Господа и отците го погребали. По Божи промисъл лъвът тогава не бил в лаврата. Скоро се върнал и започнал да търси стареца. Един ученик на стареца и авва Саватий, като го видели, му казали: "Йордане, нашият старец ни остави сираци и отиде при Господа, но ела и хапни!" Лъвът не поискал да яде, но търсел стареца, озъртайки се насам-натам. Като не го намерил, започнал да реве. Авва Саватий и останалите отци го гласели по гърба и му говорили: "Отиде старецът при Господа, напусна ни!" Но техните думи не могли да прекъснат рева и стоновете на лъва, а напротив, колкото повече те се грижели за него и се стараели да го утешат с думи, толкова повече се усилвал ревът, увеличавала се скръбта му. И гласът му, и устата му, и очите му ясно изразявали мъката му за стареца. Тогава авва Саватий му казал: "Ела с мен, ще отидем заедно! Ако не ми вярваш, ще ти покажа къде лежи нашият старец." И като повел лъва, отишъл с него на гроба на авва Герасим. Той се намирал на половин миля от храма. Застанал над гроба на авва Герасим, авва Саватий казал на лъва: "Ето къде е нашият старец!", като при това коленичил. Лъвът го видял прострян на земята и с необикновена сила ударил главата си в пръстта, изревал и издъхнал на гроба на стареца.

Ето какво се случило - не защото лъвът имал разум, но по волята на Бога, Който прославя прославящите Го, не само през живота, но и след смъртта им, и Който ни е показал в какво послушание се намирали животните при Адама, преди да престъпи заповедта Божия и да бъде изгонен от рая.

Бележки. Преп. Герасим, "велика слава на постниците", бил родом от Малоазийската провинция Ликия. На бреговете на р. Йордан той основал своя лавра. Суровостта на пустинния живот, необикновеното въздържание и постничество - ето неговите отличителни качества. Починал в 475 г. Паметта му се празнува на 4 март. Кирил Скитеполски в житието на преп. Евтимий казва за преп. Герасим: "Великият Герасим, жител и покровител на Йорданската пустиня, построил там велика лавра за не по-малко от 70 отшелници, устроил посред нея манастир и установил: встъпилите в монашество да живеят в манастира, а достигналите степените на съвършенството помествал в килии с такова правило: пет дни от седмицата всеки да пребивава в килията, като не яде нищо, освен хляб, вода и фурми. В събота и неделя установил да се събират всички в църква и, след причестяването със св. Тайни, да ядат варена храна и да пият по малко вино. Те тъй малко се грижели за светски неща, че нямали нищо, освен облекло, нямали дори и друга дреха. Излизайки, не затваряли килията, та да може, ако някой пожелае, без препятствие да влезе и да вземе, каквото му е угодно. Преп. Герасим толкова бил въздържан, че целият Велик пост прекарвал без храна, задоволявайки се само с причестяването със св. Тайни."

На преп. Коприй, подвижник в манастира на св. Теодосий, служела мечка и също като лъва изпълнявала длъжността на осел.